

To tola z płačom přeliwa
 A z radosću so wutroba,
 A hdźež so widża, nadeńdžeja,
 O hladaj, kak so wokošeja!]

[8. Invalida.]

Měr domoj z nami dźeše,
 Z krewju našej dobyty,
 Kak droha kuþ to běše,
 Kiž płaciли tam smy:
 Te rany pak a błuzny
 Su česć a wopor nuzny
 Za prawdu, měr a wóteny kraj.

Je tež nam skóncowana
 Twař cěla čileho,
 Njech pali hišće rana
 A cělo khabla so:
 Hdyž jeno je wam tyło
 Naš skutk a naše dźeło
 Wšem k dobroće a zbóžnosći.]

9. (5.) Chor invalidow a wojakow.

Kaž běchmy přisahali,
 Tak smy tež dzerželi,
 So mužscy woprowali
 We kulow njewjedri,
 Nas trašeše tak mało,
 Za kraj a česć a prawo
 Tež krej a cělo zastajić.